

De staat van Eden

Eden Hazard is vooralsnog zeker van een basisplaats en blijft kapitein bij de Rode Duivels. De vraag is hoe lang dat nog kan blijven duren. © PHOTO NEWS

Nu de Rode Duivels zich voor de vijfde opeenvolgende keer wisten te kwalificeren voor een eindronde van een groot toernooi - waarvoor welgemeende hulde - kunnen we u in primeur aankondigen wat de komende maanden de voetbalpagina's over de Rode Duivels zal beheersen. Dat wordt de kwestie Eden Hazard. Meer in het bijzonder of hij nog een plaats in de basiself verdient en in het verlengde of het niet opportuun is de kapiteinsband aan iemand anders te geven, bijvoorbeeld aan Kevin De Bruyne.

Daarmee zijn we terug bij af, of toch bij de periode voorafgaand aan het EK 2016 en bij de vraag die toen niet mocht worden gesteld: wiens team zijn die Rode Duivels, van Eden of van Kevin?

Van Eden Hazard natuurlijk vonden de Franstaligen, van Kevin De Bruyne vonden de Nederlandstaligen. De Bruyne heerste bij Manchester City. Hazard bij Chelsea. Toen Hazard de overstap maakte naar Real Madrid voor de grootste transfersom ooit voor een Belgische voetballer betaald (100 miljoen euro), was de kwestie van de baan. Hazard was de man.

Die 100 miljoen hadden er 145 kunnen worden en dat was nog steeds meer geweest dan de 115 miljoen die Chelsea afgelopen zomer neertelde voor Romelu Lukaku. Liep dat even anders zeg. De grote Eden Hazard zou nu minder waard zijn dan zijn kleine broer Thorgan en dat is voor het eerst. Eden meer Kylian dan Thorgan, wie had dat ooit gedacht.

L'Equipe gisteren, in het verslag van de wedstrijd tegen Estland: "Alle ogen waren natuurlijk gericht op Eden Hazard. Hij was af en toe geïnspireerd en gaf bijna een assist in minuut 36, maar zijn actie waarbij hij alleen op de doelman afging en die probeerde te omspelen, mislukte jammerlijk."

L'Equipe had medelijden met Hazard, die ze nog kennen en appreciëren van zijn tijd bij Lille toen hij erg benaderbaar was. De Belgische media waren niet echt scherper. Zoals: "Je ziet nog altijd wel dat hij een begenadigd voetballer is. De geniale invallen zijn evenwel schaarser geworden." Tegen Estland bleek vooral dat zelfs Esten niet bang meer zijn om hem scherp te dekken. Er was die ene fase waarbij hij zich liet inhalen en de doelman niet kon omspelen, maar in een andere fase zag je een Est succesvol op hem doorjagen en hem simpelweg van

de bal zetten. Alsof de Est wist dat bij Eden Hazard niets meer is wat het vroeger was.

Ergens kon je ook weer iets lezen over mat-chritme. Dat bestaat, maar het is een overschat begrip dat te vaak wordt gebruikt waardoor andere manco's niet benoemd geraken. Bij Eden Hazard is dat manco zijn afgebotte snelheid. De ideeën zijn er nog, maar het gaat allemaal iets trager, iets minder soepel, het is niet meer vanzelfsprekend en het mentale overwicht op zijn tegenstander is hij helemaal kwijt. Die ene Est die succesvol doorjoeg, dat waren er drie jaar geleden twee geweest en die hadden nooit doorgedekt. Zij waren op drie meter gebleven, bang om te worden dolgedraaid.

Hier is meer aan de hand dan blessures en tegenslag. Hazard voetbalt vandaag nog op dezelfde manier als tien jaar geleden: bal aannemen, rondje draaien, enkele keren met de kont schudden, het zaakje even aankijken (vaak met de rug naar het doel!) en dan zelf actie ondernemen (meestal lateraal) of steekpasje geven (meestal onderschept). Dat vloekt met het hedendaags voetbal waarin alles verticaal en op snelheid gebeurt. Komt daarbij dat storen, meeverdedigen en negatieve pressing niet bepaald zijn ding zijn. Iets wat het evenwicht in de ploeg bij balverlies niet ten goede komt.

Deze Eden Hazard lijkt passé en de hamvraag is nu: kan deze ongetwijfeld begenadigde voetballer zichzelf nog heruitvinden op zijn dertigste? De vrees bestaat dat hij op dit kruispunt in zijn carrière een fysieke achterstand heeft opgelopen die nooit meer goed te maken is. Hij heet nu eenmaal Eden Hazard en niet Cristiano Ronaldo.

Recent ontdekten sportarchoeologen bij onze bondscoach Roberto Martínez een barstje in zijn tot voordien ondoordringbaar pantser van positivisme. Na

de dubbele verlieswedstrijd in de Nations League kreeg hij het op de zenuwen. De pers moest communiceren, en zich niet bezighouden met voetbaltactiek analyseren, was zijn (flauwe) antwoord. Tijd voor de slechte karakters in ons gild om de staat van Eden, de basisplaats en in het verlengde daarvan zijn kapiteinschap in vraag te stellen, toch?

Enkele suggesties: Is uw geduld met Eden Hazard eindeloos of wanneer komt daar ooit een einde aan? Wat vindt u zelf van zijn positie en vertraagt hij het aanvalsspel van de Rode Duivels niet te veel? Waarom stelde u man in vorm Charles De Ketelaere niet op om hem maximaal te integreren tegen het echte WK?

Deze Eden Hazard lijkt passé en de hamvraag is nu: kan hij zichzelf nog heruitvinden op zijn dertigste?